

XXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Nedsættelse af et Uldnævn.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 24. Juli 1918).

Hele Udvalget har været enigt om at tiltræde Forslaget om Nedsættelse af et Uldnævn, som skal føre Tilsyn med den oprettede Uldcentral, hvortil Ulden skal afleveres. Desuden har der i Udvalget været Enighed om at give Lovforslaget en udvidet Form, hvorefter Uldproducenternes Afleveringspligt m. v. nærmere bestemmes ved Lov, idet man har erkendt, at de stedse stigende Vanskeligheder for Landets Forsyning med de nødvendige Varer saavel i færdig som uforarbejdet Tilstand gør det nødvendigt, at særlige Foranstaltninger træffes for paa bedst mulig Maade at udnytte Landets egne Produkter.

Desværre er Danmark ikke paa langt nær i Stand til selv at producere den nødvendige Uld til Fremstilling af Klæder til Befolkningen, idet Landets Uldproduktion kun er tilstrækkelig til at dække en Brøkdelen af den Mængde Uld, der normalt forbruges til Klæder her i Landet; men saafremt det bliver muligt at tilføre Landet noget fremmed Uld, kan den hjemlige Uld i Forbindelse med den tilførte Uld foreløbig hjælpe os over en Del af Vanskelighederne. Men en Betingelse for, at den hjemlige Uld kan finde almindelig Anvendelse, er, at den afleveres af Producenterne, eller hvem der i øvrigt ligger med den, til et Fordelingssted, hvorfra den føres til Fabrikkerne. Mange

af Uldproducenterne har imidlertid selv Brug for Uld, f. Eks. til Strømpegarn, og af den Grund har Udvalget foreslaaet i Overensstemmelse med Bestemmelserne i den allerede herom udstedte indenrigsministerielle Bekendtgørelse, at Uldproducenterne kan tilbageholde Uld af egen Produktion i Forhold til Antallet af virkelige Familiemedlemmer indenfor Husstandene. Udvalget har imidlertid ikke helt kunnet enes om Størrelsen af det Kvantum Uld, den enkelte Producent maa tilbageholde.

Et Flertal (N. Frederiksen, Frøkjær, Chr. Hansen, Hauge, P. Jensen, Theodor Jensen, Helga Larsen, Mads Larsen, P. Pedersen og Sundbo) har ikke turdet foreslaa, at Tilbageholdelsesretten kunde gaa ud over $\frac{1}{4}$ kg af Vaarulden og $\frac{1}{2}$ kg af Efteraarsulden pr. Familiemedlem, dog saaledes, at enhver Faareholder kan beholde Ulden af et Faar; men man kunde meget have ønsket at gaa noget videre. Som allerede anført er Landets Uldproduktion forholdsvis ringe, og det kan befrygtes, at kun ca. Halvdelen af den samlede Uldproduktion vil blive afleveret til Uldcentralen blot ved en Tilbageholdelsesret som den af Flertallet foreslaaede paa $\frac{3}{4}$ kg i Løbet af et Aar. Man venter da ogsaa, at Uldproducenterne vil forstaa, at Hensynet